

Опроштај од Ивана Миркова Луковца

На Савиндан 2021. на гробљу Луке у Сировцу сахрањени су земни остаци брата у Христу Ивана Мирковог Луковца. Опијело су служили јереји Драженко Ристић, Мирко Вукотић, Лека Вујисић и настојатељ манастира Бијела архимандрит Исаија (Крговић). И поред завијаних путева и намета од два-три метра, поред мећаве и хладноће испод нуле, поред забрана окупљања, гробље Луке је тога дана било свечано мјесто сабрања око одра почившег брата Ивана. Светосавски сабор на Лукама. Снијег је провијавао, а сунце повремено просијавало и крвило залеђена од туге срца горштака.

Иван Луковац је рођен 28. маја у Драговића Пољу, гдје је завршио први разред, а остале разреде основне и средњу школу, као и факултет завршио је у Никшићу. Иван је задојен мудрошћу, чашћу и племенитошћу својих родитеља Мирка Луковца, професора историје и директора основних школа и Јеле Луковац, растао уз брата Илију и сестру Ољу. Два пута се женио. Прва жена Тања рано је умрла, а са другом супругом Хајданом Бог му даје три сина – Лазара, Димитрија и Луку.

Са екипом прегалаца радио је на обнови културе и духовности Црне Горе кроз ангажман у обновељном часопису Глас Црногорца, крајем деведесетих и

почетком 2000-их, чији је био уредник културе, а једно вријеме и главни уредник. Уређивао је на Бум радију ноћни програм и емисију из културе Бумеранг, као и на ТВ Елмагу емисију Без длаке на језику, гдје је показао своје водитељско и новинарско умјеће и елоквентност, богату ерудицију и савршено познавање многих области људског наслеђа – од музике, поезије, филма, културе, историје, спорта...

Био је изузетно квалитетан и оригиналан колумниста, неустрашиви борац за правду и истину. Један је од оснивача Уједињене Црне Горе, члан Главног одбора и предсједник Општинског одбора УЦГ у Никшићу.

Иван Луковац је био професор српског језика и књижевности, професор који никада није имао своју учионицу, нити дана рада у школи, али је био искусан предавач свима који су га икада чули, ма и у пролазу, на улици, у некој крчми, на слави, на свадби. И сви га слушали са жудном пажњом. И кад је рецитовао Црњанског, и кад је распредао о Пекићу, и кад је живописно препричавао анегдоте и кад је громко пјевао уз гусле. Он – наратор, он – пјесник, он – козер, он – казивач, гуслар, шаљивџија, весељак, причалица, мудрац, Иван – отац, Иван – син, Иван – муж, Иван – брат, Иван – град, Иван – стијена, Иван – сила, Иван – племић, Иван – ријека, која је на трен чини се зауставила ток 25. јануара уочи поноћи, али није застала него је само сунула та понорница дубоко, па да опет провре силовито и незадрживо.

Од брата Ивана опростили су се: јереј Лека Вујисић, политичар Горан Даниловић, пјесници Богић Булатовић и Славко Перошевић и Иванов синовац Мркоје Луковац

М. Живковић

Аудио запис опроштаја од Ивана Миркова Луковца:
<https://svetigora.com/sahrana-ivana-mirkova-lukovca/>

mitropolija.com